

N:o 4.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1892, kl. 3 e. m.

Memorial, om afskrifning ur afdelningskontorets i Luleå räkenskaper af en fordran.

Genom fullmäktige i riksbanken har till utskottet öfverlemnats en af styrelsen för afdelningskontoret i Luleå gjord framställning om afskrifning ur kontorets räkenskaper af ett hemmansegaren Olof Wilhelm Törmäanalusta från Kaunisvaara under den 9 december 1885 beviljad afbetalningslån n:o 1072 å ett belopp af 1,200 kronor.

Berörda lånebelopp, som afdelningskontorets kommissionsanstalt enligt anteckning å lånehandlingen befullmäktigats uppbära och qvittera, blef, på grund af uppdrag i en jemte lånehandlingen till afdelningskontoret inkommen skrifvelse, af nämnda anstalt öfversändt till dåvarande extra länsmannen Robert Asp, men kom icke Törmäanalusta till handa, af hvilken anledning denne senare ock vägrade betala lånet. Saken drogs derefter under domstols pröfning, hvarvid och då sådana omständigheter förekommit, på grund af hvilka antagas kunde, att den skrifvelse, till följd hvaraf kommissionsanstalten till Asp afsändt beloppet, varit förfalskad, afdelningskontorets mot Törmäanalusta och borgesmännen framställda anspråk om betalningsskyldighet af häradsrätten ogillades, hvilket utslag sedermera genom Svea hofrätts lagakraftvunna dom af den 11 oktober 1889 vunnit fastställelse.

Af dels de i förevarande fråga till utskottet lemnade redogörelser, dels de ytterligare upplysningar angående förre extra länsmannen Asp, som syns utskottet vara för ärendets slutliga bedömande erforder-

derliga och hvilka utskottet för den skull under hand förskaffat sig, framgår vidare, att bemälda Asp blifvit tilltalad för bedrägeri och förfalskning, men att han genom Svea hofrätts, af Kongl. Maj:t fastställda utslag ej ansetts kunna till å honom i målet yrkadt ansvar fällas; att Asp numera är död, samt att de tjänstemän, hvilka varit anstälde i omförmälda kommissionsanstalt vid tiden för ifrågavarande lånebeloppssafsändande, äfven äro affidna.

Under dessa förhållanden synes ingen anledning förefinnas till fortfarande balansering i räkenskaperna af berörda belopp, hvadan utskottet, i likhet med hvad vederbörande revisorer jemväl tillstyrkt, härmed velat hos Riksdagen hemställa,

att ofvan omförmälda lån å 1,200 kronor jemte ränta måtte ur afdelningskontorets i Luleå räkenskaper afskrifvas.

Stockholm den 4 mars 1892.

På utskottets vägnar:

G. S. Åkerhielm.